

2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2025
† Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἔξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

‘Ησυχίου μάρτυρος. Θεοδότου Κυρηνείας Κύπρου (†326),

Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος (†252).

Νικολάου Ἱερέως τοῦ Πλανᾶ (†1932).

‘Ηχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

‘Ο **ἱερεύς**: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο **χορός**: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ι', καὶ τοῦ Τριῳδίου δ'.

Ἅχος Γα φ

K Νη Γα
 ν οι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
 σε ε ει σα α α α α κου ον σο ο ον ον ει
 σα α κου σο ον μου ον Κυ ν οι ι ι ε ε προ
 οι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
 σε ει σα α α α κου σο ον μου ον προ σχες τη φω
 Πα νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
 Κε εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
 Γα σα α κου σον μη 8 Κυ ν οι ι ε η
 Κ α τεν θυν θη η τω η η προ ο σεν χη η η η
 Πα μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
 ο ο ο ον σον ε παρσις τω ω ω ων χει ει ρω
 ω ων μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε οι ι ι
 νη ει σα α κου σον μου ον Κυ ν οι ι ε η

Ἡ Στιχολογία. ρ χ

Θ Γα ον Κυ οι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν **Γα**
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γας πο
 νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι αις **Γα**
Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
 και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων
 αυτων **Γα**
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μουν **Γα**
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι ι αις αυ των **Γα** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων **Γα**
A κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
 σαν **Γα** ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
 σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον **A** δην **Γα**

O Γα ω τι προς σε Κυ ν φι ε Κυ φι ε οι ο φθαλ μοι
 μου ρ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου η
Φ Γα ω ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
 το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν η
Π Γα ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ
 τω λοι Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
 θω η
Φ Γα ω νη μου προς Κυ φι ον ε κε κρα ξα φω νη
 μου προς Κυ φι ον ε δε η θην η
E Γα κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
 την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω η
E Γα ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ8 και
 συ εγνως τας τρι β8ς μ8 η
E Γα ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
 ε κρυ ψαν πα γι δα μοι η

K ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον ^υ_ϙ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ρ_η

A ^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^ρ_η

E ^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

σν ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^ρ_η

Π ^{Γα} ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ^υ_ϙ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ρ_η

P ^{Γα} ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^υ_ϙ ο τι ε

κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^ρ_η

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^{Γα} ^υ_ϙ του ε ξο μο

λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^π_ϙ

T ^{Γα} ω σω σταυρω χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος ^{Πα}

λε λν ν ται ^υ_ϙ και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ

γη η ται ^{Γα} ρ [♀] γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω ζο με νον ^υ ^ϙ

υ μνο ον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^η

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ ^υ ^ϙ ε ως ου αν τα πο δωως ^{Πα}

μοι ^π ^ϙ

Π ^{Γα} ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σεισου ^{Πα} [♀]

Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω

κται ^{Γα} ^π πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε

υ μνονσοικαθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^η

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Χ ^υ ^ϙ ει σα α κε

σον της φω νη ηςμου ^ϙ

Δ ^{Γα} ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να ^{Πα} [♀]

μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου ν μνω την ε ξου σι

ι αν ^π ^ϙ α δι αι ρε τον α κτι στον Θε ο τη τα ^{Πα}

Τοι α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λεν 8 8 σαν εις ^{Γα}

αι ω να αι ω νο ος ^η

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα **υ χ** εις την φωνην

Πα

της δε η σε ω ως με

T^{Γα} ον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

Πα

στε και την α να στα σι ιν σου ν μνουμενκαιδο ξα ζο
ο μεν **π** τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν **η**

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, **υ ρ** τις ν πο

στη σε ται **χ** **υ** ο τι πα ρα σοι ο ι λα ασμος ε εστιν **π**

G^{Γα} μνουμεντον Σω τη ρα τον εκ της Παρθενου σαρ

κω θεν τα **π** δι η μαςγαρ ε σταυρω ω ω θη **π** και

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη **π** δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος **η**

Στίχ. ι'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου **χ Γα** ηλ πισεν η ψυ χη

Πα

μον ε πι το ον Κυ ρι ι ον **π**

T^{Γα} οις εν Α δη κα τα βας Χρι στος εν ηγ γε λι

Πα π Γα π

σα α το θαρ σει τε λεγων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει
μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω η
λν σας θα να του τας πν λα ας η

Καὶ τοῦ Τριῳδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ.

Ολην ἀποθέμενοι. Ἡχος Δι Θ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς προωῖας μέχρι νυκτός, Δ ἀπὸ φυλακῆς
προωῖας Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
ov Δ

Ο πλαστης με Kυ ρι ος Δ χν εκ της γης προς λα
βων με Δ ζω η ρω φυ ση μα τι Δ ψυ χω σας ε ζω ω
ω ω σε και αι ε τι μη σεν ε πι γη ης αρ χο
ντα Δ ο ρα των α πα αν των Δ και A γγε λοις ο μο
δι αι τον Δ Σα ταν δο δο λι ος Δ ορ γα νω τω ο φει ει
χρη σα μενος Δ εν βρω σει ε δε λε α σε Δ και Θε 8
της δο ξη ης ε χω ρι σε Δ και τω κα τω τα τω θα να
τω πα ρα δε δω κεν εις γην Δ αλλ ο Δ ε σπο της και
ευσπλαγχνος Δ πα λιν α να κα λε σαι αι Δ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, Δ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δ εκ πα σων

των α νο μι ων αν τα

Σ
το λην θε ο ü φα ντον Δ α πε ξε δυ θην ο

τα λας Δ σγ το θει ον προ σταγ μα Δ πα ρα κδ σας Κυ ρι ε

συμ βγ λι α εχ θργ Δ και συ κη ης φυλ λα δε Δ και τας δερ

μα τι ι νγς Δ νυν χι τω ω νας πε ρι βε βλημαι Δ ι

δρω τι κε κριμαι Δ αρ τον μοχ θη ρον κα α τε σθιειν γαρ Δ

α καν θας και τρι βο λγς δε Δ φε ρειν μοι η γη κε κα τη

ρα ται Δ αλλ ο εν υ στε ε ροις Δ τοις χρο νοις εκ Παρ

θε νγ σαρ κω θεις Δ α να κα λε σας ει σα γα γε Δ

πα λιν εις Πα ρα δει σο ον Δ

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, Δ ε παι νε σα

τε αν τον παν τες οι λα οι Δ

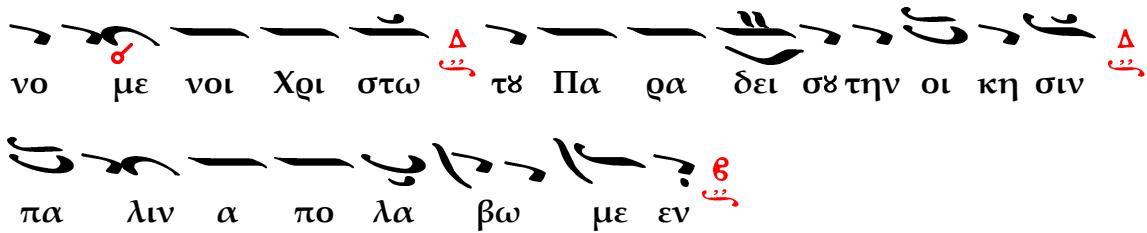
Π
α ρα δει σε πα ντι με Δ το ω ραι ο τα τον

καλλος Δ θε ο κτι στον σκη νω μα Δ εν φρο συ νη α λη κτε

και αι α πο λαυ σις δο ξα των Δι και αι ων Δ Προ φη
 των τερ πνο ο της Δ και Α γι ων οι κη τη ρι ον Γ
 η χω των φυλλων σθ Πλαστην τον των ο λω ων ι κε τευ
 ε θ τας πυ λας ν πα νοι ξαι μοι Δ ας τη παρα βα σει α
 πε κλει σα θ και α ξι ω θη ναι τ8 ξυ λ8 της ζω
 ης με τα λα βειν Δ και της χα ρας ης το προ τε ρον Δ
 εν σοι κα τε τρου φη σα α θ

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, Δ καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου Δ με νει εις τον αι ω ω να Δ

A δαμ ε ξω στρα κι σται Δ πα ρα κο η Πα ρα
 δει σ8 Δ και τρου φης εκ βε βλη ται Δ γυ ναι κος τοις ρη μα
 σιν α α πα τω μενος θ και γυ μνο ος κα θη ται Δ τ8
 χω ρι 8 οι οι μοι Δ ε να ντι ον ο δν ρο μενος Γ
 δι ο σπ8 δα σω μεν Δ παν τες τον και ρον ν ν πο δε ξα
 σθαι θ νη στει ας ν πα κ8 ον τες Δ εν α γγε λι κων
 πα α ρα δο σε ων θ ι να δι α τ8 των εν α ρε στοι γε

 vo με νοι χρι στω τάς πα ρα δει στην οι κη σιν
 πα λιν α πο λα βω με εν

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἔχος Ἀπόπειρα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα πα α τρι ι ι ι και γι νι ω ^Δκαι
 A γι ω Πνευ μα α α τι

E^{Πα} κα α θι ι σεν Α α δαμ ^Δ α πε ναν τι ι
 τον ου ου πα α α ρα α δει ει ει σου ^{Δι} και την ι
 δι ι αν γν ν ν μνω ω ω σιν ^{Πα} θρη νω ων
 ο δυ ν ρε ε ε το ^π οι οι οι οι οι μοι
 τον α πα τη πο ο νη η ρα πει σθεν τα α α και
 αι αικλα α πε εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε
 εν τα ^π οι οι οι οι μοι ^υ τον α πλο ο τη
 τι ι γν ν μνον ^Δ νν ν ν νν δε ε η πο ο ρη
 με ε ε ε νον ^π αλλ ω ω πα α ρα α δει ει σε
 ουκ ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα α αν

σω ^Δ
 ουκ ε τι ο ο ψο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι
 Θε ο ον μου ου και πλαα α αστην ^Π εις γη ην
 γα αρ α πε λε εν σο ο ο μαι ^Π εξ η ης και
 προ ο ο σε λη η η η φθη ην ^Π Ε λε η μον
 οι οι κτιρ μο ο ον βο ο ω ω ω σοι ^Δ ε λε η σο ον
 με ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα ^Π

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

^{Πα} Χος ^{Πα} Πα ρ
K ^{Nη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω
 ω νας των αι αι α νων α μη ην ^Π
Π ^{Nη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{Πα} ^υ
 το ον θε ε αν δοι κο ο ον σον ον ^{Πα} ^υ το ο κον πα αν
 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^Π πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω με
 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι νι νι ο ον εν
 σα α αρ κι ι ^υ τον προ αι ω νων εκ ^{Πα} Πα α τρος γεν

νη θε ε εν τα α A α μη η η το o o φα π^π_q μη
 δα μως υ πο μει να αν τα α τρο o o πην η φυρ μο
 ο ο ον η η δι αι φε σι ιν φ^φ αλλ ε κα τε φας ου
 σι ι ι ι ας την ι δι ο τηη τα σω ω ω α
 αν φυ ν λα α α ξα α α αν τα α δι ο Μητρο πα
 α αρ θε νε Δε ε σποι να αν τον ι κε τευ ε σω ω
 θη η η η ναι φ^φ τας ψυ χα ας τω ων ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λογου
 ντω ων σε ε ε ε η

* * *

Είσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπειρινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἀγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά

Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ιωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἄχος Δι Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης ε α
 θα να α τα πα τρος αυ ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σ8 8 χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι 8 δν ν ν
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ν μν8 μεν
 πα τε ε ρα γι νι ο ον και α α γι ο ον πνε εν
 μα Θε ε ο ον ε α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις ν μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις γι
 ε ε Θε ε ε ον ον ζω η η η ην ο δι ι
 δ8 8ς ε δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

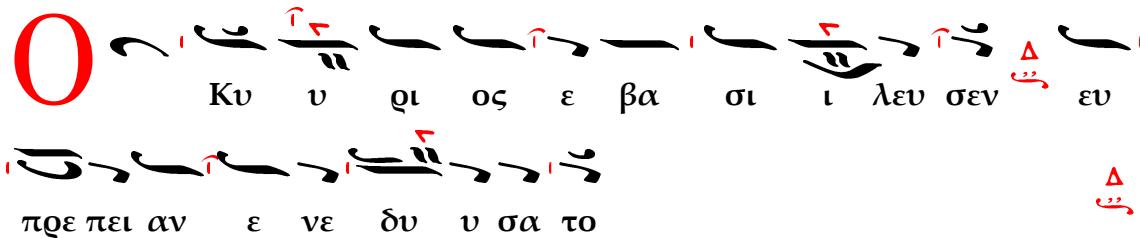
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι Θ

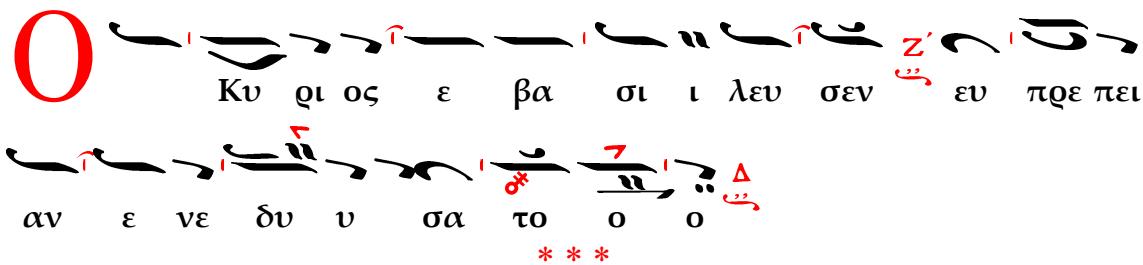
Ο κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν εν
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

 Κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ ν σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,

κοπιώντων, ϕαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλεησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμην.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονοι· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμην.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἅγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Ἡχος Πα

νων α α α μην

M Πα
ν στι κω ως α νυ μνθ με εν σε Θε ο το ο
ο κε ε Ma ρι i i i α α νε δει ει ει
Δι
χθης γα αρ θρο ο ο νο ος τχ με γα α α λα 8
Ba σι λε ε ε ε ως σκη νη πα να γι i i α των
8 ρα α νων πλα τν τε ε ε ε ρα χε ρα βιμ α
αρ μα α νω τε ε ε ρα δε ε τω ω ων Σε
ε ρα α α φιμ Δι νυμ φω ων δο ο ο ο ξης εκ σα
γαρ προ ηλ θε σαρ κω θεις ο πα α α αντων Θε ε ος
Δι
αν τον i κε τε εν ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἄχος Γα ♀

O Γα
τω πα θεισου χρι στε α μαν ρω ω σας τον η
Γα
λι i ον ♀ και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως

φαι δρυνας τα συμπαν τα ^υ_ϙ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε

ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε ^Γ_η

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^χ_υ_ϙ και πε ρι ε ε ζω σα α το ^π_ϙ

H ^{Γα} ζω ο δο χοςσου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την

οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α ^{Πα}

σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^π_ϙ δι ο της κα τα ρας ^{Γα}

του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν ^π_ϙ παν ^{Γα}

το δν να με Κυ ν ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ_η

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^χ_υ η τις ου ου σα

λευ θη σε ε ται ^π_ϙ

Θ ^{Γα} ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι πα α ^{Πα}

σχωνηλ λοι ω ω σαι ^π_ϙ ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε

μα με νον ο ραν ^υ_ϙ τω φο βω ε κλο νει το και στε ^{Πα}

νου σα υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ ^{Γα}

Πα

θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω
 Γα ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε
 λε ε ος ιι

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε,

χ υ φ εις μα κρο ο

τη τα η μερων ιι
I να το γε νος η μων εκ του θα να του χριστε λυ

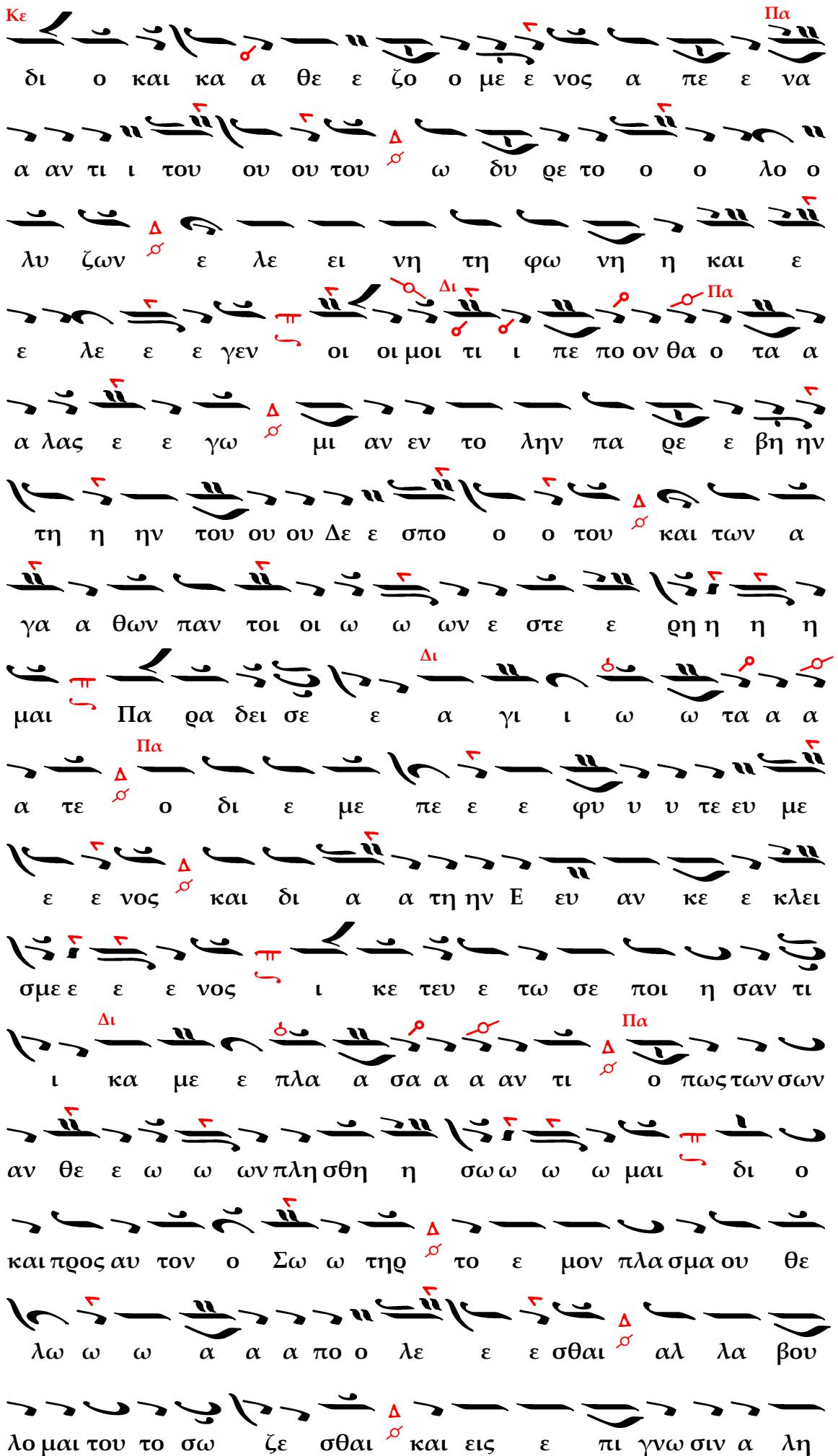
τρω σης ιι θα νατον υ πη νε εγκας ιι και τρι η μερος εκ
 νεκ ρων α να στας σε αυ τωσυν α νε στη σας τους
Πα σε Θεο ον ε πι γνον τας ιι και κοσμον ε φω τισας
 Ku ν ρι ε δο ο ξα α σοι ιι

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἔχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 A γι ω Πνευ μα α α τι
 Δι

E ξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α δει ει ει
 σου ον δι α α α της βρω ω σε ε ε ε ως

Κε

 δι ο και κα α θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να
 α αν τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο ο λο ο
 λυ ζων ε λε ει νη τη φω νη η και ε
 ε λε ε ε γεν οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α
 α λας ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε βη ην
 τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο του και των α
 γα α θων παν τοι οι ω ω ων ε στε ε ρη η η η
 μαι Πα ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α
 α τε ο δι ε με πε ε ε φυ ν ν τε εν με
 ε ε νος και δι α α τη ην Ε εν αν κε ε κλει
 σμε ε ε ε νος ι κε τεν ε τω σε ποι η σαν τι
 ι κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πως των σων
 αν θε ε ω ω ων πλησθη η σωω ω ω μαι δι ο
 και προς αν τον ο Σω ω τηρ ρε το ε μον πλασμα ου θε
 λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι αλ λα βου
 λο μαι του το σω ζε σθαι και εις ε πι γνωσιν α λη

θει ει ας ε ε ε ελ θειν ο τι τον ερ χο ο με
 ε ε νο ον προ ο ος με ον ον μη η εκ βα α λω
 ε ε ε ε ξω

Καὶ γῦν. Θεοτοκίου

K Πα αι αι νυ ν ννκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ωναςτων αι ω ω νων α α α μην Δι

O Πα ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε Πα Δι χρι στο ος ο Κυ ν ρι ι ι ος
 εκ της σης νη δν ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με
 ε εν δν σα α α με ε ε ε νος Δι της πρω
 ω ω η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε
 ε ρω ω ω ω σε Δι ο σοι Πα α να α γνε
 ως τον ου Θε ε ε ου ου Μη η τρι ι ι τε Δι και
 Παρ θε νω ω α λη η θως βο ω μεν α α σι ι
 ι γη η η τω ως Δι ο ο ο χαι αι ρε τον ου Αγ
 γε ε ε ε λου Δι Χαι αι ρε ε Δε σποι οι οι να προ

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ύπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅγμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἴδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἑῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

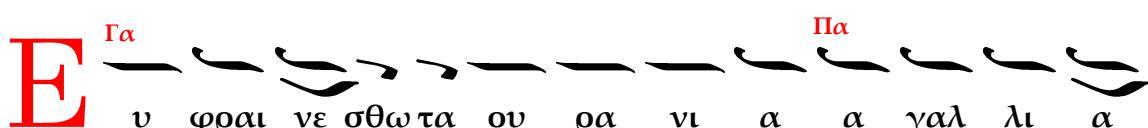
Ο **ἱερεύς**: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

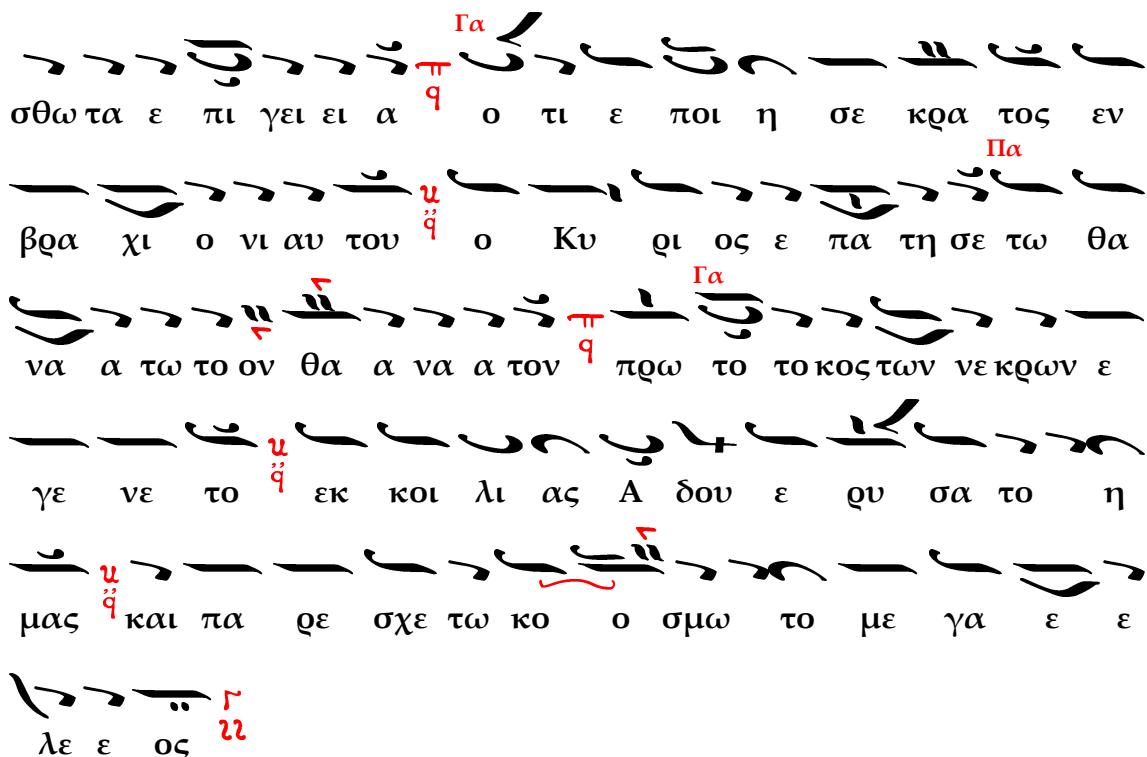
Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

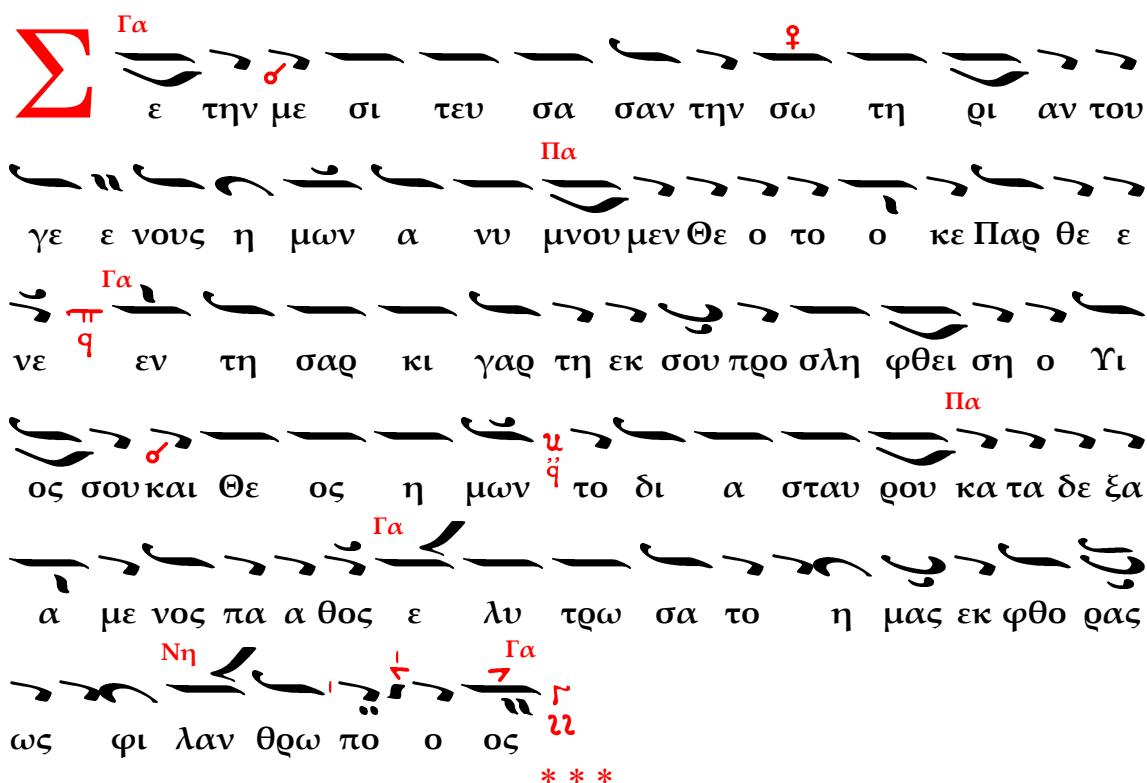
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὕχος **Γα φ**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

‘Ο προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς:

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: Ἄμήν.

‘Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο Ἱερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ δὲ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός: Ἄμήν.

* * * * *